

oblegati mali tabor. Pač pa so opustošili vse, kar so dosegli in izmed ljudij našli so jediniga starčka Cuclja, ki je sedel na pili doli

se je boril s Friderikom pri Tupaličah in on je pomagal Šornu mrtvo truplo kamenskega gospoda privesti čez Možjanico na ka-

menski grad. Turki so naredili s starčkom kratko pot. Izpraševali so ga nekaj časa, a ker niso nič mogli zvedeti, navezali so mu na vrat mlinsko kolo in ga zvrnili v Kokro.

Vseh teh dogodkov se je spominjal mladi kamenski gospod, ko je jahal mimo studenca proti Kamenu. Njegov značaj je bil že tako otožen, a dogodki minulega leta so ga delali še otožnejšega. Odkar mu je umrl v boju brat Friderik, bil je vedno zamišljen in najrajši se je pečal z zvezdoznanstvom. Zato ga je župnik Kancijan Vidovec neka-ko uščipnil, ko ga je pri Tabrovi hišici nazval: Domne Lapidari!) Ali je Jakop takrat mislil na grad Kamen ali na astrologiški kamen modrijanov, ne vemo.

Ko je dospel Jakop na dvorišče, zalajali so psi, in takoj se je prikazal pri hlevnih durih hlapec Urban, kateremu je mladi vitez izročil

Na obisku.

Slikal Jos. Barta.

ob Kokri in se grel ob žarkih solnca. Bog vedi, zakaj so nanj pozabili, da ga niso vzeli s sabo v utrjeni Hrib? Jedinu sin njegov pa

svojega šarca. Nato se je kar napotil v grad.

) Gospod kamenar!